

I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

av den 28 oktober 1999

om "Standardiseringens roll i Europa"

(2000/C 141/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. ERINRAR om målen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt den fria rörligheten för varor och tjänster, att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, att skydda arbetstagare och konsumenter, att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet, industrins konkurrenskraft och den roll standardiseringen kan spela för att uppnå dessa mål,
2. ERINRAR om sin resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder ⁽¹⁾ och sin resolution av den 18 juni 1992 om standardiseringens roll i den europeiska ekonomin ⁽²⁾,
3. NOTERAR kommissionens rapport av den 13 maj 1998 om effektivitet och tillförlitlighet i europeisk standardisering enligt den nya metoden ⁽³⁾,
4. ERINRAR om sina slutsatser av den 18 maj 1998 ⁽⁴⁾, där rådet bland annat instämde i "behovet, mot bakgrund av kommissionens rapport, av ytterligare överväganden och diskussioner om standardiseringsfrågor i rådet och i andra lämpliga forum",
5. ERKÄNNER att ett starkt europeiskt standardiseringssystem har utvecklats, och att detta särskilt genom den nya metoden har lämnat väsentliga bidrag till den inre marknaden, till skyddet av hälsa och säkerhet, till industrins konkurrenskraft och till främjandet av internationell handel och har utgjort stöd för en allt större del av gemenskapens politik,
6. ANSER att det nu är rätt tidpunkt att ta itu med de aspekter av genomförandet av den nya metoden där erfarenheten visar att förbättring är möjlig,
7. INSER att den miljö där standardisering används snabbt förändras genom internationella handelsförbindelser, teknisk utveckling och särskilda önskemål från kunderna; inser att det finns olika uppfattningar om standardisering på global nivå och en ökande tendens bland berörda parter

att själva utarbeta tekniska specifikationer utanför erkända infrastrukturer för standardisering och att det nu är rätt tidpunkt att införa en strategi för att anta nya utmaningar och bereda väg för en framgångsrik standardisering i framtiden,

8. TROR att det, när man tillgodoser dessa behov, är viktigt att bygga vidare på den grundläggande standardiseringsstruktur som redan finns i Europa, inklusive nationella standardiseringsorgans nuvarande status och ansvar inom de europeiska och internationella standardiseringsorganen (principen om nationell delegering),
9. ERKÄNNER de möjligheter som erbjuds Europa genom utvidgningen av unionen och de utmaningar som kandidatländerna och deras standardiseringsorgan ställs inför för att ingå i och till fullo dra nytta av det europeiska standardiseringssystemet,
10. BETONAR den europeiska standardiseringens roll som ett medel att tillmötesgå den europeiska marknadens speciella behov, att tjäna allmänintresset, särskilt för att stödja europeisk politik, att utarbeta standarder inom nya områden, att genomföra internationella standarder på ett enhetligt sätt och att med all respekt för de nationella standardiseringsorganens självständighet underlätta ömsesidig förståelse mellan medlemsstaternas standardiseringsorgan och utarbetandet av enhetliga ståndpunkter inom internationell standardisering,

OCH HAR DÄRFÖR ENATS OM följande:

Principer för standardisering

RÅDET

11. BEKRÄFTAR att standardisering är en frivillig verksamhet, som bygger på konsensus och genomförs av och för de berörda parterna själva, som är baserad på öppenhet och insyn inom fristående och erkända standardiseringsorganisationer och som leder till antagandet av standarder som det är frivilligt att följa,
12. BETONAR att standarder bör vara ändamålsenliga, ha en hög grad av godtagbarhet till följd av att alla relevanta berörda parter deltar till fullo i standardiseringsprocessen, vara förenliga med varandra och ge möjlighet till teknisk innovation och konkurrens; att de därför bör bygga på kvalificerad vetenskaplig forskning, regelbundet uppdateras och där så är möjligt vara resultatriktade,

⁽¹⁾ EGT C 136, 4.8.1985.

⁽²⁾ EGT C 173, 9.7.1992.

⁽³⁾ KOM(98) 291.

⁽⁴⁾ 8884/98 MI 60 ECO 91.

13. UPPMUNTRAR de europeiska standardiseringsorganen att, förutom att bibehålla ramen för utarbetandet av formella standarder som krävs bland annat för att stödja bestämmelser i lagstiftningen om hälsa, säkerhet och miljö, fortsätta att utveckla ny politik för anpassning till framväxande marknadsbehov genom att

- variera utbudet av varor och tjänster som erbjuds berörda parter,
- utveckla ett graderat system för produkter, som inte bygger på formella standarder, och som innefattar utarbetande av förfaranden och samrådsprocesser anpassade till syftet med varje produkt och som medger att dessa produkter vid behov skall kunna omvandlas till formella standarder, snarast möjligt,

samtidigt som deras åtagande när det gäller formell standardisering bibehålls,

14. ANMODAR kommissionen att undersöka hur principiella riktlinjer för gemenskapen bör utformas med hänsyn till tillämpningen i gemenskapspolitiken av specifikationer som inte har ställning som formella standarder,

15. ANMODAR kommissionen att undersöka om skillnader mellan standardisering inom informations- och kommunikationsteknik och standardisering inom andra områden ger upphov till problem och möjligheter, och i så fall hur dessa skall hanteras,

16. UPPMANAR nationella och europeiska standardiseringsorgan att fortsätta stödja den europeiska infrastrukturen för standardisering och uppnåendet av gemensamma europeiska mål.

Utvidgningen

RÅDET

17. VÄLKOMNAR kandidatländernas och deras standardiseringsorgans åtgärder för att med stöd av Europeiska unionen bygga upp och vidareutveckla den infrastruktur som behövs för att uppfylla villkoren för medlemskap i de europeiska standardiseringsorganen så att ett fullständigt och effektivt deltagande i europeisk standardisering blir möjligt; uppmanar de europeiska standardiseringsorganen att noggrant undersöka behovet av att anpassa sina interna förfaranden till ett utökat medlemskap.

De offentliga myndigheternas roll

RÅDET

18. FRAMHÅLLER att de offentliga myndigheterna har ett legitimt intresse av europeisk standardisering på grund av dess

stora inflytande på samhället och på grund av den nya dimension den har fått till följd av sin framträdande plats i gemenskapspolitiken, särskilt till stöd för lagstiftningen enligt den nya metoden,

19. ANMODAR de offentliga myndigheterna att erkänna standardiseringens strategiska betydelse, särskilt genom att upprätthålla ett stabilt och öppet, rättsligt, politiskt och ekonomiskt ramverk på europeisk, internationell och nationell nivå inom vilket standardiseringen kan vidareutvecklas, genom att garantera att principerna för standardisering efterlevs och vid behov genom att bidra till standardiseringsprocessen,

20. NOTERAR att den nya metod som skapats för fullbordandet av den inre marknaden, och som kombinerar direktivets officiella instrument med frivilligt tillämpade europeiska standarder, har visat sig fungera och bör fortsätta att tillämpas, och uppmanar kommissionen att systematiskt undersöka om principen i den nya metoden kan tillämpas på områden som ännu inte omfattas, som ett sätt att förbättra och förenkla lagstiftningen överallt där så är möjligt,

21. ANSER att samarbetet mellan gemenskapen och de europeiska standardiseringsorganen bör grundas på ett partnerskap som utmärks av gemensamma mål och att nya mekanismer för samarbete och insyn mellan kommissionen, nationella myndigheter och de europeiska standardiseringsorganen bör skapas, och uppmanar särskilt de europeiska standardiseringsorganen att anta förfaranden för att i samarbete med de offentliga myndigheterna lösa problem som annars kan leda till att skyddsklausulen tillämpas.

Effektivitet

RÅDET

22. UPPMANAR de europeiska standardiseringsorganen att ständigt uppdatera sin strategi för att öka effektiviteten i standardiseringsprocessen så att standarder som motsvarar marknadens krav, även från små och medelstora företag, och – i förekommande fall – bestämmelser i gemenskapsuppdragen och gemenskapslagstiftningen kan utarbetas i rimlig tid, samt att regelbundet rapportera om strategins inverkan på effektiviteten,

23. UPPMANAR i detta sammanhang de europeiska standardiseringsorganen att överväga att oftare använda vägledande omröstning i ett tidigare skede i standardiseringsprocessen för att förvissa sig om konsensus i fall då alla nödvändiga tekniska detaljer föreligger, om det är risk för att avtalade tidsgränser inte kan hållas och om ett utkast sannolikt kommer att få det antal positiva röster som krävs,

24. UPPMANAR de europeiska standardiseringsorganen att utarbeta och förbättra befintliga mekanismer, som stärker konsensus på nationell nivå och som gör det möjligt för dem att ta större hänsyn till åsikterna hos de olika intressegrupperna under standardiseringsprocessen,

25. UPPMANAR kommissionen

- att se till att standardiseringsuppdragen enligt den nya metoden är precist och effektivt utarbetade och ger medlemsstaterna och de europeiska standardiseringsorganen tillräckliga möjligheter att delta
 - att se till att standardiseringsverksamhet som ingår i uppdragen övervakas noggrant och att lämpliga åtgärder undersöks tillsammans med de europeiska standardiseringsorganen för att säkra framsteg, och
 - att som en del av en fortlöpande utvärderingsprocess göra undersökningar av standardiseringens totala inverkan, att i nära samarbete med de europeiska standardiseringsorganen bidra till inrättandet av ett system för benchmarking av dessa organs verksamhet och att hålla rådet underrättat om hur detta arbete fortskrider,
26. UPPMANAR de offentliga myndigheterna i medlemsstaterna att på ett lämpligt sätt och i god tid bidra till standardiseringsprocessen, särskilt när standardiseringen sker till stöd för gemenskapspolitiken eller i allmänintresset,
27. UPPMANAR alla berörda parter att aktivt delta i utarbetande av standarder och att bidra till förvaltningen av standardiseringsprocessen,
28. VÄLKOMNAR att de europeiska standardiseringsorganen lagt fram allmän, användarvänlig, aktuell och lättillgänglig information om framstegen på standardiseringsområdet, och uppmanar standardiseringsorganen att fortsätta med att förbättra sin information,
29. NOTERAR MED ORO att harmoniserade europeiska standarder är försenade inom vissa områden, särskilt att det fortfarande saknas harmoniserade standarder beträffande rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter⁽¹⁾, och uppmanar alla berörda parter att vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra utformningen av standarder som behövs för att underlätta den fria rörligheten för varor inom detta område.

Finansiering

RÅDET

30. ANSER att kostnaderna för att utarbeta standarder i princip bör bäras av de berörda parterna själva,

(¹) EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

31. BEKRÄFTAR SIN AVSIKT att fortsätta att lämna riktat ekonomiskt gemenskapsstöd till europeisk standardisering inom lämpliga budgetgränser,

32. UPPMANAR nationella och europeiska standardiseringsorgan och offentliga myndigheter att undersöka det bästa sättet att ge ekonomiska garantier för att ett övergripande standardiseringssystem i Europa blir livskraftigt mot bakgrund av de snabba förändringarna i europeisk och internationell miljö och väntade förändringar i de traditionella inkomstkällorna,

Internationell standardisering

RÅDET

33. INSER den ökade vikt som internationella standarder får när marknaderna globaliseras och BEKRÄFTAR sitt engagemang för internationell standardisering och för åtagandena enligt Världshandelsorganisationens avtal om tekniska handelshinder (WTO-TBT), och tror i synnerhet att användningen av fullständiga internationella standarder bör främjas ytterligare genom detta avtal och noterar att kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska standardiseringsorganen har skapat instrument för att effektivt genomföra dessa åtaganden,
34. UPPMANAR Europas handelspartner att ge konkreta uttryck för sitt engagemang för internationell standardisering genom att införa standardanpassade lagstiftningsmodeller och främja enhetliga standarder genom att avskaffa nationella standarder som strider mot internationella standarder, utom då sådana internationella standarder skulle vara verkninglösa eller olämpliga, exempelvis på grund av en otillräckligt skyddsnivå, grundläggande klimatologiska eller geografiska faktorer eller grundläggande tekniska problem,
35. BETONAR de förebilder som Wienavtalet (mellan ISO och CEN) och Dresdenavtalet (mellan IEC och Cenelec) utgör och UPPMUNTRAR standardiseringsorganen hos Europas handelspartner att anta jämförbara mekanismer för samarbete med internationella standardiseringsorgan och för överförande av internationella standarder,
36. UNDERSTRYKER behovet av att europeiska deltagare i internationella standardiseringsorgan på bästa sätt försöker garantera att dessa organ är effektiva och ansvariga och att internationella standarder är av tillräckligt hög kvalitet för att spela den roll som de tilldelats genom WTO-TBT-avtalet,
37. UNDERSTRYKER behovet av att se till att de intressen som fastställts på europeisk nivå, med all respekt för de nationella standardiseringsorganens självständighet, framställs på ett enhetligt sätt både i internationella standardiseringsorgan och i mellanstatliga forum, och att kommissionen, medlemsstaterna och de europeiska standardiseringsorganen i detta syfte planerar lämpliga mekanismer för utbyte av relevant information och för förberedande samråd,

38. PÅMINNER de europeiska parterna om

- att det är nödvändigt att fullt ut ta hänsyn till de väsentliga kraven i gemenskapslagstiftningen och
- att medlemsstaterna enligt fördraget, bland annat artikel 137, har rätt att ange nationella krav i fråga om arbetstagares hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, miljöskydd, konsumentskydd och annan relevant politik,

när harmoniserade standarder utarbetas på grundval av internationellt arbete,

39. UNDERSTRYKER att sådana grupper företräder arbetstagar-, konsument- och miljöintressen bör vara fullt engagerade i standardiseringsprocessen på alla relevanta nivåer när standarderna utarbetas på internationell nivå,

40. ANMODAR kommissionen att i samråd med medlemsstaterna utveckla riktlinjer för en europeisk standardiseringspolitik i det internationella sammanhang som beaktar de

element som nämns i punkterna 33–39 ovan och att rapportera till rådet före juli 2001. Sådana riktlinjer bör bygga på erfarenheterna och styrkan i den europeiska standardiseringen som ett bidrag till att, i nära samarbete med Europas handelspartner, utveckla internationella standarder som spelar en viktig roll i undanröjandet av tekniska handelshinder.

Slutsats

RÅDET

41. UPPMANAR kommissionen att senast den 30 juni 2001 rapportera till rådet om vilka åtgärder den har vidtagit i enlighet med denna resolution,

42. BESLUTAR SE ÖVER genomförandet av denna resolution, bland annat på grundval av kommissionens rapport, och vid behov besluta om ytterligare åtgärder.